

[Hans Hansen.]

at den udstrakte Haand ikke var blevet modtaget, at man ikke havde paaskønnet, at Regeringspartierne havde strakt sig saa vidt, vil jeg sige, at det kan indrømmes, at Regeringspartierne efterhaanden har faaet en saa vel assorteret politisk Butik, naar det gælder om at foreslaa nye Toldskatter, at jeg dog tror, der er mere Grund for Regeringspartierne til at være glade over, at den udstrakte Haand ikke blev modtaget, for det var ikke en Haand, men begge Hænder fulde af store Tilbud til de Konservative, som der her var Tale om. Jeg vil saa indtrængende, jeg kan, advare mod at gaa den Vej, fordi man ved Told og indirekte Skatter netop forværrer Krisen og hindrer den Tilpasning, som er nødvendig, for at Krisen kan hæves. Vi vil fra vor Side ikke deltage i Afstemningen over Flertallets Ændringsforslag, fordi de ikke forandrer Lovenes Tendens, men vi vil stemme imod, at Lovforslagene faar en Affattelse, som gaar mere i Retning af Told, end de i Forvejen gør.

Korsgaard: Naar jeg tager Ordet, er det mest for at anstille en ganske kort finansiel Betragtning, men jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke er til Stede. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Han er i Landstinget). Den højtærede Landbrugsminister oplyser, at Finansministeren er i Landstinget, men er dette i Grunden sømmeligt, at samtidig med at man drøfter saa overordentlig vigtige Lovforslag som dem, her foreligger, tilrettelægges Tingene saaledes, at den paagældende Fagminister ikke kan være her i Salen. . . . (*Statsministeren* [Stauning]: Finansministeren er i Landstinget). Ja, det er allerede oplyst for mig, men hvis en Forhandling i denne Sag overhovedet skal have nogen Betydning, er det saa sandelig højst uheldigt, at de paagældende Fagministre ikke kan være til Stede.

Inden jeg gaar over til det finansielle, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som jo er Talsmand for den saakaldte Tilpasningspolitik. Denne Politik bygger jo paa den ene Side, saa vidt jeg hidtil har forstaaet det ærede Medlem, paa, at Kronens nuværende Værdi i Forhold til Sterling skal bevares, og paa den anden Side bygger den

paa, at Udgifterne skal bringes stærkt ned — det vil sige, dette sidste ligger i Tendensen; men det har, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har peget paa, aldrig faaet nogen praktisk Udformning. Men Programpunkterne er altsaa: paa den ene Side Kronens Bevarelse, paa den anden Side Tilpasning — som, i hvert Fald saa vidt jeg kan bedømme det, aldrig for det enkelte Landbrug kan komme til at betyde noget afgørende.

Men nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem, at det med et synkende Prisniveau for de almindelige Erhverv, hvorved de bliver ude af Stand til at hjælpe Landbruget, vil være muligt for Landbruget at betale Prioriteterne selv, selv om det kommer af med hver eneste Øres Skat. Hvis virkelig Prisniveauet synker voldsomt, saa bliver Prioritetsbyrden i Landbruget en staaende Udgift af en saa kolossal Betydning, at det maa være indlysende for enhver, at Kronens Bevarelse ikke kan forenes med Kravet om, at Prisniveauet skal ned. Det er efter min bedste Overbevisning en fuldkommen Umulighed.

Dernæst et Par Bemærkninger om det finansielle. Der er jo det mærkelige ved disse Forslag, at man ikke har kunnet faa at vide, hvad Skatteforslagene vil give, og her var det, jeg gerne vilde have hatt den højtærede Finansminister til Stede, for at han kunde give Oplysninger desangaaende. Det maa nemlig ikke glemmes, at disse Forslag, saa vidt man forstaaer — og noget andet fremgaar heller ikke af Forslagene —, ikke alene er Skatteforslag, som skal give Dækning for de tidligere fremsatte Kriseforslag, hvorover her er givet Betænkning; det er ogsaa Forslag, som skulde give Dækning for Lovforslaget om Tilvejebringelse af Midler til Dækning af Kurstab ved Forrentning og Afdrag vedrørende Statsgælden — altsaa det Lovforslag, som omhandler Kvartals-skatten. Men hvad var Meningen med Kvartals-skatten efter Motiveringen? Det var den, at derved skulde der skabes Sikkerhed for, at det kommende Aars Finanslov kunde holde, i hvert Fald, saa vidt man i Øjeblikket kan overse det. De her fremlagte Forslag maa altsaa, saa vidt jeg forstaaer dem — men det er muligt, at jeg ikke forstaaer dem rigtigt, og at der senere vil